

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγ. Δημητρίου Ξεχασμένης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 25 Οκτωβρίου, παραμονή της εορτής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το Θείο Λόγο στον Ι. Ναό Αγ. Δημητρίου Ξεχασμένης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Καί ἀπῆλθεν καθ’ ὅλην τήν πό-λιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς».

Δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες ἀντι-δράσεις μᾶς παρουσίασε στό εὐαγ-γελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγ-γε-λιστής Λουκᾶς. Δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες ἀντιδράσεις σέ ἓνα θαῦ-μα πού ἐπιτέλεσε ὁ Ἰησοῦς ἔξω ἀπό τήν χώρα τῶν Γαδαρηνῶν. Τό θαῦμα δέν εἶναι ἦταν ἓνα ἀπλό θαῦμα, μία ἀπλή θεραπεία. Ἦταν ἡ ἀπαλλαγὴ ἑνός ταλαίπωρου ἀν-θρώ-που ἀπό τά δαιμόνια πού κυριαρχοῦσαν μέσα

του καί τόν εἶχαν μετατρέψει σέ ὄργανό τους. Χιλιάδες ἦταν οἱ δαίμονες στήν ψυχή του, καθώς οἱ ἴδιοι ὁμολό-γη-σαν, ἀπαντώντας «λεγεών», στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ ποιό εἶναι τό ὄνομά τους.

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονιζομένου δέν ἦταν ὅμως ἡ μόνη ἀπόδειξη τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐξουσίας του ἀκόμη καί ἐπὶ τῶν δαιμονίων. Ἡ δύναμή του ἐπιβε-βαι-ώθηκε ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἐπέτρεψε στά δαιμόνια νά εἰσέλθουν σέ μία ἀγέλη χοίρων πού βρισκόταν ἐκεῖ κοντά, ὅπως τοῦ ζήτησαν, καί νά τά ὀδηγήσουν στό γκρεμό.

Ἔτσι ὁ Χριστός δέν θεράπευσε μόνο τόν δαιμονισμένο, ἀλλά προ-σπάθησε νά θεραπεύσει καί τούς Γαδαρηνοὺς ἀπό τὴν ἀδιαφορία τους πρὸς τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπηγόρευε τὴν ἐκτροφή χοίρων. Ἐκεῖνοι ὅμως δέν θέλησαν νά πάρουν τό μήνυ-μα, δέν θέλησαν νά συνειδητο-ποι-ή-σουν τό σφάλμα καί τὴν ἀνυ-πακοή τους, καί ἀντὶ νά μετανοή-σουν, νά ζητήσουν συγχώρηση καί νά ἀλλάξουν διαγωγή, αὐτοί, ὅταν πληροφορήθηκαν τί συνέβη, ζήτη-σαν ἀπὸ τόν Χριστό νά μὴν μπεῖ στήν πόλη τους, ἀλλά νά ἀπομα-κρυνθεῖ ἀπὸ αὐτήν.

Καί ἔτσι, ἐνῶ αὐτοὶ ἔχασαν τὴν εὐκαιρία νά ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τό δαιμόνιο τῆς ἀπειθαρχίας καί τῆς ἀνυπακοῆς στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἀπὸ τό δαιμόνιο τῆς φιλοχρηματίας καί τῆς πλεο-νε-ξίας, πού τούς ὀδήγησε στήν ἐκ-τροφή τῶν χοίρων καί τὴν ἀνυ-πακοή, καί νά ἔχουν κοντά τους τόν Χριστό, ὁ πρῶην δαιμονι-σμέ-νος, αὐτός πού εἶχε καταλάβει τί σημαίνει νά ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ δαιμόνια μέ τὴ βοήθεια τοῦ Χρι-στοῦ, κήρυττε σέ ὅλη τὴν πόλη τό θαῦμα πού τοῦ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς.

Πόσο διαφορετικὴ εἶναι ἡ δική του ἀντίδραση ἀπὸ αὐτὴ τῶν συμ-πολιτῶν του! Αὐτοὶ τόν παρακα-λοῦν νά φύγει καί νά τούς ἀπαλ-λάξει ἀπὸ τὴν παρουσία του. Δέν τόν θέλουν, γιατί δέν τόν θέλει τό δαιμόνιο πού ἔχουν μέσα στήν ψυχή τους καί δέν τό ἀναγνωρί-ζουν. Δέν τόν θέλουν, γιατί ἡ πα-ρουσία τοῦ Χριστοῦ τούς ἐνοχλεῖ, τούς ἐλέγχει, τούς ὑπενθυμίζει τὴν ἀποστασία τους ἀπὸ τόν Θεό. Ἀλλά δέν τό θέλουν αὐτό. Προτι-μοῦν νά κάνουν τὴ ζωή τους καί νά ἀπολαμβάνουν τόν καρπὸ τῆς ἁμαρτίας τους μακριὰ ἀπὸ τόν Χρι-στό.

Ἀντίθετα ὁ θεραπευθεὶς πρώην δαιμονισμένος ἀπολαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν του ἀπὸ τὰ δαιμόνια καὶ νιώθει πόσο ἀσύγκριτα μεγάλο εἶναι τὸ δῶρο ποὺ τοῦ χάρισε ὁ Ἰησοῦς. Αἰσθάνεται πόσο σπουδαῖο εἶναι νὰ ἔχει μέσα στὴν ψυχὴ του ὄχι δαιμόνια ἀλλὰ τὸν Χριστό καὶ πόσο μοναδική εἶναι αὐτὴ ἡ ἐμπειρία. Γι' αὐτό καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἰησοῦ νὰ ἐπι-στρέ-ψει στὸ σπίτι του καὶ νὰ διηγεῖται ὅσα τοῦ ἔκανε ὁ Θεός. Καὶ ὄχι μόνο τὴν ἀκολουθεῖ, ἀλλ-λά γίνεται καὶ διαπρύσιος κήρυ-κας τοῦ εὐερ-γέτου του, διαπρύσιος κήρυκας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πό-λιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς».

Ἕνας πρώην καταδικασμένος στὴν ἀπώλεια, γίνεται κήρυκας καὶ διδάσκαλος τῆς ἀληθείας, τὴν ὥρα ποὺ οἱ συμπατριῶτες του παίρ-νουν τὴ θέσιν του στὰ δίχτυα τοῦ διαβόλου. Αὐτό συμβαίνει σὲ ὅσους ζητοῦν τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συμβαίνει σὲ ὅσους εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναγνωρίσουν τίς ἁμαρτίες τους καὶ νὰ ἀλλάξουν τὴ ζωὴ τους μέ τὴ χάριν του. Γίνονται κήρυκες τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν θαυ-μάτων του σὲ ὅλο τὸν κόσμον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὀδεύουν στὴν ἀπώλεια.

Καὶ τὸ ἐρώτημα ποὺ τίθεται καὶ πρέπει νὰ θέσουμε ὁ καθένας μας στὸν ἑαυτό του εἶναι: «Ποιὰ εἶναι ἡ δικὴ μας στάση; Ποιὰ θὰ ἦταν ἡ δικὴ μας ἀντίδρα-ση στὸ θαῦμα;» Θὰ πηγαίναμε μέ αὐτούς ποὺ ζή-τησαν ἀπὸ τὸν Χριστό νὰ φύγει ἢ θὰ γινόμασταν καὶ ἐμεῖς κήρυκες τῶν θαυμάτων του, μι-κρῶν ἢ με-γα-λύτερων, ποὺ ὁ καθε-νας μας ἔχει ζήσει;

Ὁ Χριστός λέει καὶ σὲ μᾶς, ποὺ ἦρθαμε σήμερα νὰ ἐκκλησια-σθοῦ-με καὶ ἀξιωθήκαμε νὰ ζήσου-με τὸ θαῦμα τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ τὴν πα-ρου-σία τοῦ Παναγίου Πνεύ-μα-τος, ὁ καθένας μας βεβαίως στὸ μέτρο τῆς καθαρότητος τῆς καρδί-ας του: «ὑπό-στρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ Θεός».

Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στὴν προ-τρο-πή του καὶ ἄς γίνουμε καὶ ἐμεῖς κήρυκες τῶν θαυμάτων του στὸ σπίτι μας, στοὺς οἰκείους μας, στὸν τόπο μας. Ἄς μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τοῦ θεραπευθέντος ἀπὸ τὸν Χριστό. Ἄς μιμηθοῦμε τὸ πα--ράδειγμα τοῦ ἁγίου μεγαλο-μάρ-τυρος Δημητρίου, τοῦ προστά-του τῆς ἐνορίας μας, τὸν ὁποῖο θὰ ἐορ-τάσουμε αὔριο, γιατί καὶ ἐκεῖ-νος ὑπῆρξε διαπρύσιος κήρυ-κας τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἔτσι καὶ τοὺς ἀδελ-φούς μας θὰ ὠφελήσουμε καὶ τὸν Χριστό θὰ ἔχουμε στὴ ζωὴ μας, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὸν πει-ρασμό ποὺ ζοῦμε ὅλοι μας τώρα, τὸν κορωνοϊό, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ αὐτόν, ὅπως ἀπάλλαξε καὶ τὸν δαιμονι-σμένο τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἀπὸ τὰ δαιμόνια.

Σὲ ἐμᾶς ἐπαφίεται νὰ δείξουμε αὐτὴ τὴν ἀγάπη ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ σώσει ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι

είχαμε χωρισθεῖ ἀπό τόν Θεό, εἶχαμε ξεφύγει ἀπό τόν Θεό, καί Ἐκεῖνος ἦρθε στή γῆ καί μέ κάθε τρόπο προσπαθεῖ νά μᾶς σώσει. Τόν δαιμονισμένο τόν ἔσωσε ἀπό τά δαιμόνια τά ὁποῖα εἶχε. Ἀλλά καί τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς θέλει ὁ Κύριος νά μᾶς σώσει ἀπό τά πάθη μας, ἀπό τίς κακίες μας, ἀπό ὅλους τούς πειρασμούς τούς ὁποίους καθημερινά ζοῦμε, φθάνει νά τό θέλουμε, φθάνει νά τό ζητήσουμε ἀπό τόν Χριστό. Καί νά εἴστε βέβαιοι πώς θά μᾶς ἀπαλλάξει καί θά μᾶς σώσει, γιατί θέλει νά εἴμεθα μακράν ὅλων αὐτῶν τῶν δαιμονίων καί νά ζοῦμε αἰώνια ἐνωμένοι μαζί του, μαζί μέ τόν Χριστό.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ